

Ker pa od vas nikdo dvornega svetnika dr. Fritz Ploj-a ne pozna, kočemo vam mi povedati, kaj je to za en mož. On je sin umrlega advokata dr. Ploj-a, kateri je mogel iz Ljutomera zbežati in se naseliti v Ptuju, ker so ga kmetje pobiti hoteli. Kandidat Ploj pa je državni uradnik, mož, kateri od vlade na leto 5000 gl. dobi, **in zato, ker on 5000 gl. davčnega denarja prejme, mora storiti to, kar hoče vlada.** Pravi se, da je on vpliven mož! gotovo, ima on moč, temu ali onemu izšolanemu sinu kakega advokata službo preskrbeti na stroške davkoplačevalcev, **ali gospod dr. Ploj je brez moči in mora molčati,** kadar se zahtevajo kmečke koristi, katere vladi niso prijetne, kajti vlada si ne bo dopasti pustila, da bi mož, ki je od nje plačan, proti njej nastopil.

Uradnik Ploj ne bo nikoli smel nastopiti za znižanje davkov, ker on sam od davčnih denarjev živi; on ne bo nikoli za zmanjšanje vojaških bremen govoril, ker mu vlada tega ne dopusti; on tudi ne bo naših interesov proti Ogerski zastopal, ker vlada hoče z Ogersko v miru živeti, ampak on bo vedno tako govoril, kakor bo ministrom ugajalo. Bodejo li ministri liberalni, bode uradnik Ploj govoril liberalno; bodejo klerikalni, bode on postal katoliški mož; in bodejo nemški, bode on Nemeč, in ako bodejo slovenski, bode on Slovenca igral. Od kmetijstva pa nebo nič govoril, ker on od tega ne razume nič.

Kmetje! Mi kmetje gornje radgonskega okraja smo se odločili tega gospoda doktorja in uradnika **ne voliti** in mi smo proti njemu kot državnozbornemu kandidatu, našega vrlega načelnika okrajnega zastopa gospoda **Franc Vračko-ta** postavili.

Gospod Franc Vračko je kmet v Orehovci pri Radgoni, je sin slovenskih kmečkih starišev, posestnik 50 oralov zemljišča, katerega že 30 let sam obdeljuje. Leta 1882 bil je v svoji orehovski občini izvoljen občinskim predstojnikom, kjer je še danes obč. predstojnik, je ud krajnega in okrajnega šolskega sveta, načelnik cerkvenega sklada cerkve sv. Petra, in načelnik prostovoljne požarne brambe. Gospod Vračko pa ne deluje samo za svojo domačo občino ampak tudi za cel okraj, ker je od leta 1890 načelnik okrajnega zastopa gornje radgonskega, kateri ga vedno za načelnika izvoli, ker on za kmete prav po očetovski skrbi.

Kmetje! Mi deželani gornje radgonskega okraja ne bomo nobenega drugega volili, kakor gospoda F. Vračko-ta, ker mi ga kot skušenega in sposobnega kmetovalca in politikarja dobro poznamo. Vi pa bode imeli priložnost ga poznati, ker bode on po vseh večjih krajih našega volilnega okraja skliceval shode. Pridite toraj mnogoštevilno na te shode in prepričali se bode, da Franc Vračko, če tudi je samo kmet, v vaših potrebah tisočkrat več razume, kakor pa mladi gospod doktor Ploj. Gornje radgonski kmetje.

Koroški kmetje, zdramite se!

Na spodnjem in gornjem Koroškem vršijo se sedaj državnozbornske volitve za četrte in peto kurijo, in kmetom se ponuja nam neznani advokat Pupovac,

posestnik iz Milstata na gornjem Koroškem. Od kod ga je tje veter prinesel; ali iz Poljskega, Češkega ali iz Hrvaškega nam ni znano. Pravi se: ta zna, kako se mora kmetijstvo sukati, on da ve, kako suho drevo vzeleni in tudi ve, kako se mrtev konj zopet oživi, on da zna pa gvišno tudi paragrafe sukati. Če bi bilo res. Ali ni to sramota za nas Korošce, da bi se med nami ne našel eden človek, ki bi znal v državnem zboru za kmeta govoriti, njegove potrebščine predlagati in tako dalje! Ali je res tako malo šol pri nas da bi se en tak tič pri nas ne našel? Ali se res v državnem zboru tako zvijaške besede govorijo, da nas morajo tam le sami advokati zastopati? besede, da bi jih eden četrto- ali petošolec ne zastopil? Da, imamo ga v Lavantinski dolini takega moža, če tudi je le bolj majhen kmet, ki dobro ve in čuti, kje nas čevelj žuli, in to je prav jasen in previden mož. Resnično, mi imamo tudi več takih mož, ali oni se nečejo sami ponujati kakor se ponujajo nam drugi, ker naš kmet se ne zna in noče ponujati in prilizovati. Naši koroški kmetje so sirote in so čisto zmešani ter ne vedo kaj bi volili. Oni ne vedo, v kateri rog bi trobili ali v ta ali v oni. Slučajno sem dobil v roke en čašnik „Štajerca“, ki izhaja v Ptuju in ki se edino dobro za kmeta poteguje in začudil sem se, ko sem ga bral, kako se spodnje štajerski kmeti za svoje pravice potegujejo in da so sami kmetje postavili si svojega kmečkega kandidata, o katerem popolnoma upajo, da bodejo z njim zmagali. Glejte dragi tovariši! zakaj bi pa pri nas kaj takega ne bilo mogoče?! Kmet naj voli kmeta, to bode za naprej naš pregovor.

Kmet iz Pliberka.

Zunanje novice.

Ruski car bolan. Ruski časniki poročajo, da je car postal bolan vsled nekega zastrupljenja. Strup da mu je bil v jed pomešan. Od konca bila je cela Evropa zaradi tega vznemirjena in časniki so o tem veliko pisali, sedaj se pa poroča, da car trpi na trebušnih bolečinah in da mu je vedno bolje.

Poskusila je umoriti nemškega cesarja v Breslavi neka ženska po imenu Selma Schnapka. 200 metrov od železnične postaje odstranjena, predrila je naenkrat umobolno z gledajoča ženska stražo, ki je držala stražo, še zaletela s sekuro v rokah proti vozu, v katerem je bil cesar, postala za trenotek, potem pa zagnala sekuro proti vozu. Zagnala pa ni dosti daleč in je hotela se enkrat vreči. V to pa so posegnili stražniki. Pripeljana na policijo, je izpovedala, da jo je k temu dejanju prisilila cesarica. Cesar sam je priporočil o tem dejanju nič govoriti, ker to je bil čin ene umobolne. In res odpeljali so to žensko v norišnico.

Dva milijona mačkam. Neka francoska gospa Chaussegross je ljubila mačke tako zelo, da je po svoji smrti zapustila dva milijona frankov društvu za varstvo živalij pod tem pogojem, da jih porabi za podporo mačk. Društvo za podpiranje vdov in sirot je hotelo vzeti tista dva milijona, toda sodišče ga je zavrnilo in izročilo milijona društvu za — mačke.

400 zastrupljenih deklet. V peterburškem dekliskem zavodu Smolna se je dogodila nesreča, ki pa se vendar ni izvršila s katastrofo. V zavodu je namreč naenkrat obolelo 400 deklet, ker so jedle slaščice, katere so bile poslikane s karminom. Dognalo pa se je, da je neki vajenec namešal v testo tudi — arsenika. K sreči je bilo strupa malo, in so dekleta ozdravela.

Kruto dekle. Iz Lilla poročajo: 18-letna Marija Delkaze, delavka v tovarni, je živela dve leti v divjem zakonu z delavcem Dathom. Zadnje čase pa sta se često prepirala in bila. Končno jo je Dath zapustil. Nekega dne ga je srečala Delkaze na ulici ter brez vsake besede zarinila bivšemu ljubimcu nož do ročaja v prsi. Dath je padel na tla ves v krvi, dekleta pa so zaprli. Morilka ne občuti nobenega kesanje.

Žena generala Bothe. Listi poročajo, da se je nedavno zgrudila v Londonu na ulici neka dama od — lakote. Bila je baje gospa burskega generala Bothe. V Bolnišnici pa je baje celo zblaznela. Vest ni verjetna.

Nesrečna morilca. V Rimu se je vršila te dni sodnijska obravnava proti nekemu Rigosi in neki Masotti. Rigosa je skoraj pred 30 leti umoril svoje stariše, Masotti pa svojega moža. Morilca sta se ljubila, zato sta spravila vse osebe, ki so ovirale njuno zvezo, s sveta ter živela poslej skrita v Neapolju. Policija ju ni dobila skoraj 30 let. Ob svojem času sta bila kontumatičnim potom obsojena na smrt. Letos v februarju pa so ju našli. Ako bi bila ostala skrita le še par mesecev, bi ju sodišče radi zastaranja ne moglo obsoditi več, tako pa sta bila obsojena vsak v ječo za — 30 let!

Odgriznila ji je nos. Da so ciganske ženske vroče krvi, je znano. A da pobesné tako, da si grizejo nosove, je pač nekaj novega. Vita Duboković, omožena ciganka iz Andrijaševca se je tako razsrdila nad sorodnico Katro Neferanović, s katero je skupaj prala, da je planila nanjo ter jej odgriznila nos.

V blaznosti. Iz Gradca poročajo: Pred kratkem so našli na levem bregu Mure pri Puntigamu štiri z vrstico zvezana ženska trupla: bile so mati in tri hčere. Obraz matere je bil krvav in na nogah so bile krvave rane. Tudi otroci so bili vsi obtolčeni. Najmlajša hčerka je še v smrti objemala svojo mater. Trupla so ležala vsaj že štiri tedne v vodi. Dognalo se je, da je mati neka Amalija Požun, ki je zblaznela, ter zginila 8. oktobra z doma.

Usmrčenje orožnika. Te dni so, kakor poročajo iz Belegrada, ustrelili orožnika Zvojina Mojsilovića, ker je pred tremi leti s svojo ljubico vred na beligradskem pokopališču umoril neko staro ženo.

800 redarjev in ropar. Znani italijanski ropar Musolino je umoril zopet dva človeka. Ker ga županstva ne morejo — prav za prav nočejo — ujeti, je vlada v 16 pokrajinah nadomestila župane s policijskimi komisarji. Celi oddelki policistov lové morilca in preiskali so že nebroj hiš. Gotovo lovi 800 redarjev Musolina, dobiti ga pa ne morejo.

Umorjen učitelj. V Teršinu so našli učitelja Schneiderja umorjenega. Soproga umorjenčeva je pri-

znala, da ga je umoril njen ljubimec posestnik Storch z njeno pomočjo. Ženo in morilca so zaprli.

Pustolovec v ženski obleki. Neki mladenič je potoval v najelegantnejši obleki po večjih mestih Italije ter vznemirjal moštvo. Ko so ga v Aleksandriji zaprli, so našli v njegovem kovčgu 1000 možkih zaljubljenih pisem, več sto dragocenih prstanov, zapestnic in drugih zlatih nakitov. Dalje so našli okoli 40 pismenih ženitovanskih ponudeb, med temi sta se ponujala tudi dva poslanca in — štirje častniki! Moških fotografij so našli nad 400! Slepar se piše Rivolta. Izdajal se je po časopisih za bogato siroto, ki išče moža. Tožen je radi ponarejanja uradnih listin in sleparstva. Vsi njegovi častilci bodo morali priti k obravnavi kot priče. Seveda ne bodo videli svoje „ljubice“ več v krilih nego v — hlačah.

Razne stvari.

Vinski kupci: Die Ludwig Tisza'sche Weinkellerei in Ödenburg (Ungarn) želi nekaj vagonov vina naravnost od vinorejcev kupiti. — Johann Krbetz, Handelsagentur in Krems a. d. Donau, želi naslovov (atresov) od bivstvenih vinorejcev, oziroma tudi od vinskih prekupcev zaradi nakupa spodnje Štajerskega naravnega vina, dalje želi tudi naslovov od perutninskih trgovcev.

„Slovenski gospodar“ pošiljal je svoj list mnogim osebam več let, brez da bi ga bili ljudje naročili. Sedaj pa vpije, da bo vsak plačati mogel, kdor ga je prejemal. To pa ni res. Samo tisti mora kak častnik plačati, kateri ga je tudi naročil. Ravno tako laže „Gospodar“ v svoji predzadnji številki, ko pravi „Štajerc“, zastopa samo trgovske koristi. Vsi bralci našega lista se bodejo še dobro spominjali, kako se je pred kratkim „Štajerc“ zoper vinske trgovce postavil in potrudil kmetom vinskih kupcev preskrbeti. „Gospodar“ naj bi, namesto se nad „Štajercom“ srdil in čez njega „šinfal“ rajši enkrat tudi za kmeta kaj naredil, da bi njegovi naročniki za drag denar, ki ga za „Gospodarja“ izdajajo, od tega tudi kaj koristnega imeli.

Kakšne izraze sme rabiti „Slovenski gospodar.“ Nabrali smo nekatere cvetke na „Gospodarjevi“ gredici samo v jedni, reci v jedni številki: „butica“, „duševne sirote“, „smrdeča gnojnica“, „lopovski članek“, „valja v blatu“, „ljubi laž in obrekovanje“, „dopisun“, „bedasto“, „čifuti“, „renegatska duša“, „divji merjasec“, „umazana usta“, „nečloveški glasovi“, „lopovsko pisanje“, „razmesarili“, „frakarski brivec“, „besnel kakor zazdivjan derviš“ itd. Radovedni smo, če se bode „Südsteirische Post“ „zgražala“ nad to „Gospodarjevo“ pisavo,

Sejmi. Došle so nam pritožbe, da sejmi v „Štajercu“ niso bili za prave dneve napovedani. Mi toraj odgovarjamo, da smo te sejmske dneve prepisali iz „Uradnega lista“ ptujskega, katerega izdaja tukajšno c. kr. okrajno glavarstvo in prišli smo prepozno na to, da je „Uradni list“ nepravilno sejme naznanil.

Loterijske številke. Gradec 7. novembra: 59, 47, 57, 41, 12. Trst 17. novembra: 5, 70, 80, 48, 27.